

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 64.

Trettende Session.

20de Møde.

Lørdagen den 31te October Kl. 1.

(Fortsat.)

Liebe (fortsat): Den ærebe Forslagsstiller berørte selv, at han vel indsaae, at der kunde være Tvivl, om ikke Retspleien burde være adskilt fra det Administrative, forinden Rævningsinstitutionen kom tillive, og den ærebe Justitsminister har nylig med megen Styrke fremhævet, at Regjeringen betragter denne Adskillelse som en absolut Nødvendighed. Jeg kan ikke nægte, at mig er det altid forekommet, at forinden man væsentlig reformerer Domsmagten her i Landet som saadan, maa man have den adskilt fra det Administrative, og jeg har ikke tørkt mig, at man først vilde reformere Domsmagten og saa derefter komme til Adskillelsen. Det er i Særdeleshed forekommet mig betænkeligt, at udsætte en saadan Adskillelse, som Grundlovens § 76 jo kræver, naar man, som den ærebe Forslagsstiller, vil bygge meget væsentligt paa de nuværende Underretter. Det er jo et meget vigtigt Parti af Udkastet, det, der handler om Forundersøgelsen, og det er jo til de nuværende Underretter Forundersøgelsen efter Udkastet skulde betroes. Nu være det langt fra mig at kaste nogen Skygge paa vore Underretter, saalidt som paa vore Retter overhovedet, men det kan dog ikke nægtes, at er der Noget, vi have været utilfredse med her, i Særdeleshed naar Talen var om vor criminelle Proces, saa var det Maaden, hvorpaa Forhørene optoges ved Underretterne, saa var det den Inquisitionsproces, som endnu er bevaret

fra gammel Tid. Nu veed jeg vel, at den ærebe Forslagsstiller vil sige: Ja, det er den gamle Inquisition, saadant kan der ikke mere være Tale om, Saadanne Forhør, som hidtil, skulde vi ikke længer have, nu er det en offentlig Undersøgelse, der skal foregaae, og den offentlige Anklager skal være tilstede. Jeg skal nu vist ikke misfjende Betydningen af dette Sidste, at den offentlige Anklager skal være tilstede — skjøndt jeg jo ikke seer den Tilstaltes Værn i den offentlige Anklager — men ialtsald tror jeg, at man overvurderer meget det, at Undersøgelsen skal være offentlig. Tilvisse skal den være offentlig, derom nærer jeg ikke den mindste Tvivl, men naar man, som den ærebe Forslagsstiller, ved Siden af det Bud, at Forundersøgelsen skal være offentlig, tilføjer, at det skal staae i den vedkommende Dommers Magt, naar han for Sagens Oplysning finder det hensigtsmæssigt, at lade Undersøgelsen blive hemmelig, saa tror jeg virkelig, at man aabner Døren for megen Hemmelighed; thi det vil vistnok i de allerfleste Tilfælde med Føie kunne siges af Undersøgelsesdommeren, at han finder det betænkeligt, nu strax, paa dette tidlige Trin, at lade Undersøgelsen foregaae offentlig. Er det saa, og man maa beholde de nuværende Underretter til Forundersøgelsen, saa synes dette mig at være en stor Betænkelighed ved Lovforslaget. Naar man derimod først har udsøndret Dommeren fra Øvrighedspersonen, har stillet Dommeren væsentlig anderledes end nu, har frigjort ham for Politiforretninger, saa at han ikke tillige er executiv Politimester, saa gaaer det vistnok meget bedre at betroe ham Forunder-